

Вірні Його пророкам

Бог завжди прагнув до спілкування зі Своїм творінням. Доки гріх не ввійшов у наш світ, Він безпосередньо спілкувався з Адамом і Євою в Еденському саду. Після гріхопадіння таке безпосереднє спілкування стало неможливим, оскільки грішні люди не витримали б Його Божественної присутності.

Однак, не бажаючи залишити нас, Господь передбачив інший спосіб передачі Своему народові особливих вісток настанови, попередження, осуду й любові — дар пророцтва. Божі пророки виконували особливу місію. Біблія запевняє нас: «Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї Своїм рабам пророкам» (Амоса 3:7).

Тема Молитовного тижня — «Вірні Його пророкам». Протягом тижня ми будемо обговорювати важливі запитання щодо дару пророцтва, як-от: з якою метою Бог посилав пророків? Що спонукало їх нести вістку? Які ознаки істинного пророка? Як ми повинні тлумачити пророчеслово?

У щоденних Молитовних читаннях Маркос і Клаудія Бланко за допомогою натхненних матеріалів скеровуватимуть нас в обговоренні цієї важливої теми.

На початку вивчення ви зможете ознайомитися з проповіддю

«Пророк для Божого народу останнього часу», яка розповідає про праці Еллен Г. Уайт та її ставлення до Біблії як до єдиного мірила віри й життя.

Я закликаю вас під час цього особливого Молитовного тижня щодня приділяти час для вивчення й молитви. Переконалий, що Господь подарує щедрі благословення, коли ми будемо збиратися разом як усесвітня церковна сім'я, концентруючи увагу на вірності Його пророкам у передчутті скорого повернення Христа.

Тед Н. К. Вільсон—президент всесвітньої Церкви Адвентистів Сьомого Дня.

Додаткові статті та коментарі можна прочитати в офісі президента у Твіттері: @pastortedwilson й у Facebook: @PastorTedWilson.

Знайомство з авторами

Маркос і Клаудія Бланко займаються виданням адвентистської літератури протягом 20 років. Маркос пастор, який є головним редактором у Південно-американському видавництві (Asociación Casa Editora Sudamericana [ACES]), а Клаудія позаштатний перекладач, що працює вдома й виховує дітей. Обоє розуміють величезну важливість книг Еллен Г. Уайт. Вони переклали іспанською та відредагували кілька її книг. У подружжя Бланко двоє дітей.

15-річний Габріель і 13-річна Джульєтта. Сім'я живе в Буенос-Айресі, Аргентина.

Субота

З якою метою Бог посилав пророків?

Тед н. К. Вільсон

Господь відкриває таємниці «своїм рабам пророкам»

Уявіть собі, що перше, будь-коли побачене ва ми, було обличчя Бога, і перше, будь-коли по чути вами, був голос вашого Творця. Саме так відбулося в житті Адама та Єви. «І створив Господь Бог людину з пороку земного. І дихання життя вдихнув у ніздрі її, — і стала людина живою душею» (Бут. 2:7). «І перетворив Господь Бог те ребро, що взяв із Адама, на жінку, і привів її до Адама» (вірш 22). Коли Адам і Єва розплющили очі, то побачили пре красне обличчя Ісуса, і перші почуті ними слова були промовлені Його мелодійним голосом. У їхньому прекрасному саду-оселі все було досконале. Вони насолоджувалися спілкуванням з ангелами, один з одним та із Самим Богом. Еллен Уайт описує це таким чином: «Хоч життя святої пари було життям дітей, котрі перебували під батьківською опікою Бога, проте вони були ще учнями, навчаючись у премудрого Творця. Їх відвідували ангели. Їм був дарований привілей спілкуватися зі своїм Творцем; вони бачили Його лице»¹. Та коли гріх увійшов у цей світ, усе змінилося. Тепер наші прабатьки вже не раділи зустрічі з Господом, натомість із жахом тікали в пошуках місця, де можна було б сховатися. Однак ніхто не може сховатися від Бога.

Того дня перша подружня пара втратила багато. Утім, однією з найбільшніх була втрата переваги особистого, віч-на-віч, спілкування із Самим Богом. «Адам у своїй невинності насолоджувався безпосереднім спілкуванням зі своїм Творцем, але гріх розділив Бога з людиною, і тільки викупна жертва Христа могла перекинути міст через прірву, а людство стало спроможним отримати небесне благословення і спасіння»².

Бог не залишив нас

Якщо ми когось любимо, то бажаємо з ним спілкуватися і проводити разом багато часу. Ті з нас, хто є батьками, прагнуть проводити час зі своїми дітьми, ділячись із ними досвідом, допомагаючи їм, наставляючи й підбадьорюючи їх. Ми розуміємо, що для дітей важливі разом проведені час у спілкуванні та наша участь у їхньому житті. Якщо ми, люди, маємо таке непереборне бажання спілкуватися з нашими дорогими, наскільки ж сильніше наш Небесний Отець бажає спілкуватися з нами! Ісус сказав:

«Тож якщо ви, будучи злими, вмієте добрі дари давати вашим дітям, то наскільки більше ваш Небесний Отець дасть добра тим, що просять у Нього?» (Матв. 7:11).

Господь не покинув Свій народ, залишивши його жертвою хитроців та вивертів диявола. Оскільки внаслідок гріха Бог більше не міг віч-на-віч спілкуватися з грішним людством і навчати його, як раніше, Він передбачив інші

способи, як передати Свої вкрай важливі настанови цьому світові.

У Біблії згадуються щонайменше дев'ять способів, які Господь використовував для спілкування з людьми:

- 1) за допомогою ангелів;
- 2) через природу;
- 3) за допомогою хмарного / вогненного столпа;
- 4) через урім і туммим;
- 5) через сни;
- 6) промовляючи з Небес;
- 7) за допомогою Святого Духа, Котрий скеровував окремих людей;
- 8) завдяки Приходу Христа в тілі;
- 9) через пророків.

Слід зазначити, що «головні одкровення Божої волі для настанови Церкви в усі часи були дані через пророків»³, серед яких особливе місце належить Ісусові (Луки 24:19; Матв. 13:57,58).

Біблія підтверджує, що служіння Божих пророків украй важливе: «Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї Своїм рабам пророкам» (Амоса 3:7).

Дії пророків

З якою метою Бог посилав пророків? Відповідь ми знаходимо в Біблії: «Бо Він змилювався над народом» (2 Хронік 36:15). Цікавий контекст цього уривка.

Юдейське царство зазнало великих втрат і перебувало на межі полону та знищення Вавилоном. Як і ціла низка його нечестивих попередників-царів, Седекія, останній цар Юдеї, й «усі зверхники священників та народу ще більше грішили, шануючи гидоти поган, і вони занечистили Господній дім, якого Він освятив у Єрусалимі» (вірш 14).

Це сталося, незважаючи на те, що Бог посилав численних пророків, зокрема і Єремію, котрий пророкував «із наказу Господнього» (вірш 12). Бог посилав вірних вісників, бо «змилювався над народом» (вірш 15).

А як відреагував Божий народ? «Та вони соромили Божих послів, і погорджували їхніми словами, і насміхалися з Його пророків, аж поки не піднісся гнів Господа на народ Його так, що не було вже ліку» (вірш 16).

Пророки свідчили народам, що Бог цінує людей та обирає серед них чоловіків і жінок, які були б Його представниками.

Небезпечно нехтувати вісткою, яку Бог посилав через Своїх пророків. Це призвело уваги до смерті молодих чоловіків і жінок, людей похилого віку і навіть тих, хто намагався сховатися в Божому святилищі. Скарби святилища були розграбовані, Божий дім спалений, стіни Єрусалиму, як і все місто, зруйновані. Ті, що залишилися живими, були відведені в полон до Вавилону.

Про всі ці сумні події Господь попереджав народ через Своїх пророків,

зокрема через Єремію, але люди відмовлялися слухати (вірш 15).

На жаль, Божі пророки та вістки, послані Господом через них, часто були знехтувані. Проте Бог неухильно продовжував зберігати пророчий канал спілкування зі Своїм народом – зіницею Свого ока (П. Зак. 32:10; Зах. 2:8).

Бог Діє через пророків

Протягом усіх століть Господь посилав через Своїх пророків життєво необхідні вістки спасіння. Пророки – це особливі люди, обрані Богом для того, щоб представляти Його та, отримуючи Божественні вістки, правильно передавати їх Його народові.

Господь розмовляв зі Своїми пророками у видіннях і снах, а вони, під керівництвом Святого Духа, передавали побачене й почуте. «Бо пророцтво ніколи не було з волі людини, але від Бога звіщали мужі, натхнені Святим Духом» (2 Петра 1:21).

Протягом усієї історії людства пророки відігравали важливу роль, проголошуючи Божу вістку та відкриваючи людям Його волю. У своїй книзі «Вестница Господня» **Герберт Дуглас** називає вісім причин, чому Бог використовував саме пророків, «а не якийсь інший спосіб, котрий привертає особливу увагу, як, наприклад, написи на хмарах або щоденне проголошення Своєї волі в гуркоті грому»⁴.

1. Пророки вказували на Перший прихід Христа й готували до нього людей.
2. Як представники Господа, пророки пояснювали людям, що Бог високо цінує людські істоти, обираючи з них Своїх представників.
3. Пророки були постійним нагадуванням про близькість і доступність Божого повчання.
4. Передані пророкам вістки досягали тієї ж мети, що й у разі проголошення вістки особисто Творцем.
5. Пророки демонстрували, що можуть зробити в житті людини спілкування з Богом та перетворювальний вплив Святого Духа.
6. Присутність пророків слугувала для людей перевіркою їхнього ставлення до Бога.
7. Пророки надавали допомогу у виконанні Плану спасіння, оскільки Господь послідовно використовував поєднання людського і Божественного як найбільш успішний спосіб донести вістку спасіння занепалялому людству.
8. Видатною справою пророків є їхній внесок у Священне Писання⁵.

Пророцтво — це Дар

Пророки – вирішальна сполучна ланка між Господом і людьми. Багато Божих настанов, пояснень, застережень, вісток осуду й підбадьорення, а також інформація про Його остаточні плани збережені для нас завдяки записаному Божому Слову — Біблії.

Біблія не тільки зібрання вісток Господа для Його народу, а й натхнений Святим Духом запис про Божі дії, створюваний пророками протягом майже 1600

років (від Мойсея до апостола Івана).

Дар пророцтва один з дарів, перерахованих у 1 Кор. 12. Слово Боже зазначає, що цей дар виявлятиметься і в кінці часу.

У книзі Об'явлення міститься характеристика Божого Останку: «А змій розлютився на жінку і пішов воювати з рештою її нащадків, які зберігають Божі заповіді і мають свідчення Ісуса» (Об'явл. 12:17). Цей текст пояснюють слова ангела, звернені до Івана: «Я співраб твій та твоїх братів, що мають свідчення Ісуса, Богові вклонися! Бо свідчення Ісуса це дух пророцтва» (Об'явл. 19:10).

Адвентисти сьомого дня вірять, що Бог у Своїй мудрості та співчутті настановив пророка для останніх днів. Важливим критерієм достовірності пророка є те, що він ніколи не суперечить попереднім вісткам, даним через Божих пророків. Адже «духи пророків коряться пророкам» (1Кор. 14:32), і «як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!» (Ісаї 8:20).

У всіх своїх творах, листах, проповідях і посланнях Еллен Уайт посилається на Біблію та ніколи не суперечить її вченню. Безліч людей прийшло до Ісуса завдяки її пророчому служінню; багато хто отримав благословення завдяки Божим порадам, переданим слугинею Господньою. Її вістки щодо здорового способу життя, освіти, видавничої справи, служіння та багатьох інших питань і сьогодні актуальні для Божого народу.

Попередження про майбутні доленосні події та настанови щодо підготовки до них це важливі істини для користі всім, хто серйозно сприймає їх.

Я закликаю вас роздумувати впродовж Молитовного тижня про неймовірний дар мудрості і співчуття, даний нам Богом через Його пророків, та пам'ятати про благословення, які ми отримуємо завдяки вивченню Його Слова.

«Віруйте в Господа, вашого Бога, і будете запевнені, вірте пророкам Його, і пощаститься вам» (2 Хронік 20:20).

Пропозиції для молитви

1. Моліться про даровану святим Духом здатність чути, що Бог зв'язує вас через своїх пророків.

2. Звертайтеся до Господа, розмірковуючи про Божі благословення та Його підбадьорливі пророчі слова у вашому житті.

3. Просіть Бога допомогти вам отримати ясне розуміння ролі Його пророка останніх днів Еллен Уайт.

¹ Еллен Г. Уайт. Патріархи і пророки. С. 50.

² Там само. С.67.

³ T. Housel Jemison, A Prophet Among You (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn.. 1955). P. 23.

⁴ Герберт Е. Дуглас. Вестница Господня. – К.: Джерело життя, 2019. – Т.1. С. 37, 38.

⁵ Там само.

Неділя

Бог бажає послативам вістку Що спонукає пророка передавати вістку?

Уявіть собі, що ви ніколи не чули про християнство. Несподівано на вулиці знаходите книгу. Піднімаєте її і на обкладинці читаєте назву: «Свята Біблія», але не можете знайти жодної інформації про автора. Хто ж написав цю книгу?

Беручи до рук будь-яку книгу, перше, що я роблю, читаю її назву та ім'я автора. Я знайомий з видавничою справою, тому точно знаю, де потрібно шукати цю інформацію: на сторінці, де зазначене авторське право. Проте коли ви розгортаєте Біблію, там немає інформації про автора.

Які запитання виникають у читача, котрий уперше бере до рук Біблію? Хто її написав? Як вона до нас потрапила? Хто укомплектував її в єдину книгу?

Навіть необізнані з релігійними питаннями люди знають: християни переконані, що Біблія походить від Самого Бога. ***Чи означає це, що Біблія, якою ми знаємо її сьогодні, потрапила до нас із Небес? Чи є в Бога секретарі або редактори? Біблія написана Самим Господом чи людьми?***

Ключове рішення, яке ми повинні прийняти щодо феномена Біблії, це визначити, чи будемо ми аналізувати цю Книгу з чужих їй позицій чи постараємося дізнатися, як вона сама себе визначає. Якщо ми хочемо зрозуміти зміст Святого Письма, то було б не справедливо щодо Книги та її автора (або авторів) знехтувати тим, що Біблія сама каже про себе і своє походження.

Апостол Павло, автор 14 книг Біблії, конкретно написав: «Усе Писання богонатхненне й корисне для навчання, для до кору, для виправлення, для виховання в праведності, щоб Божа людина була досконала, на всяке добре діло готова» (2 Тим. 3:16, 17).

Апостол Петро стверджує: «І ми маємо ще непорушне пророче слово. Ви добре роби те, зважаючи на нього як на світильник, що світить у темному місці, доки почне розвиднятися і ранкова зоря засяє у ваших серцях, насамперед знаючи те, що жодне пророцтво в Писанні не постає з власного тлумачення. Бо пророцтво ніколи не було з волі людини, але від Бога звіщали мужі, натхнені Святим Духом» (2Петра 1:19-21).

Це біблійне свідчення про те, що Священне Писання богонатхненне. Пророки передавали Божу вістку, спонукувані Святим Духом.

У двох зазначених вище біблійних уривках міститься вичерпна інформація про походження і природу Біблії. Згідно з текстом:

- 1) Писання походить від Бога, Він ініціатор спілкування з людьми;
- 2) об'явлення відбувається під Божественним «натхненням» (грецьке слово Теопнеустос);
- 3) воно застосовне до всієї Біблії.

Аналізуючи наведені біблійні вірші про походження Святого Письма, ми повинні враховувати й ту інформацію, яку вони не підтверджують. Хоч у цих

текстах зазначений факт, що Бог є автором Біблії, вони не містять конкретної інформації про те, що Він її писав. Письменниками біблійних книг (за винятком Десяти Заповідей) були мужі, котрі записали одкровення під Божественним натхненням.

Таким чином, апостол Петро стверджує: хоч книги Біблії записали люди, джерело одкровення Сам Бог. Так, людина брала участь у цьому процесі, однак вона не є джерелом пояснень, описів і тлумачень, що містяться в Біблії.

Як Відбувається процес натхнення

Який існує взаємозв'язок між Богом - Автором та людьми письменниками? Яка роль кожного із цих учасників? Як процес одкровення був утілений у Писанні?

Досить навіть поверхового підходу до Біблії, щоб читач усвідомив: написання цієї Книги не було монолітним явищем, яке одноманітно відбулося за короткий період часу. Навпаки, Біблія в тій формі, у якій вона дійшла до нас, це результат праці майже 40 письменників, котрі поперемінно укладали своє свідчення протягом 15 століть трьома різними мовами: Старий Завіт давньоєврейською, за винятком невеликих уривків арамейською, і Новий Завіт давньогрецькою. Текстологія свідчить, що багато літературних стилів співвідносяться з кількістю авторів та різноманітністю представлених культур.

Яким чином книги Біблії були зібрані воєдино?

Згідно з досліджуваними текстами (2 Тим. 3:16; 2Петра 1:21), Бог «надихнув» Священне Писання. Термін «богонатхнення» («інспірація») позначає процес, за допомогою якого Бог робить людину здатною стати Його вісником. Аналізуючи вислови самого Писання, учені намагалися зрозуміти, як саме відбувається цей процес. Як адвентисти сьомого дня, ми віримо, що Бог передавав Свої вістки не за допомогою механічного диктування пророкові, котрий автоматично записував їх. Водночас ми визнаємо, що процес одкровення і богонатхнення впливав на слова пророків. Святий Дух скеровував пророків у процесі написання, щоб їхні слова авторитетно й достовірно передавали отриману ними вістку. Тому «слова є суттєвими в процесі одкровення і натхнення»¹.

Господь спрямовував розум і надихав самих письменників, котрі передавали Божественне одкровення власними словами. Для вираження Божественної вістки ці люди під керівництвом Святого Духа самі підбирали потрібні слова. Тобто письменники Біблії були писарями Бога, а не Його «письмовим приладдям», або «інструментами для письма».

Хоч біблійні письменники використовували недосконалу людську мову, Боже Слово – найвище, авторитетне й істинне одкровення Божої волі. Таким чином, за допомогою людських засобів Господь повідомляє істину. Утім, необхідно усвідомлювати: як неподільна Божественно - людська природа Христа, так у Біблії неподільні зміст і засіб його викладу. Бог передає інформацію та спрямовує процес написання, не нехтуючи індивідуальністю та здібностями людини. Однак саме Він забезпечує, щоб результат усього процесу був вірогідним та відповідав

Його задуму.

Пропозиції для молитви

1. Моліться про те, щоб досягнути глибини всіх книг Біблії та зрозуміти, що Господь бажає дати вам через своє слово, аби поглибити ваше розуміння Плану спасіння.

2. Попросіть Бога допомогти вам зрозуміти процес натхнення, за допомогою якого було дане святе Письмо.

3. Прославляйте Господа за різноманітність жанрів, використаних у Його слові, зокрема за притчі, прислів'я, поезію і пророцтва.

¹Raoul Dederen, "Toward a Seventh-day Adventist Theology of Revelation-Inspiration," in North American Bible Conference 1974 Silver Spring, Md: North American Division of Seventh-day Adventists. 1974). P. 10.

Понеділок

Проголошені Богом і самопроголошені Критерії визначення істинності пророка

Що ви думаєте про жінку, яка заявляє, що є пророком, чії вістки розміщені в YouTube? – запитав один брат, коли я вітав членів церкви після богослужіння в суботу.

Чесно кажучи, ніколи про неї не чув. Переглянувши відео, я зможу дати вам обґрунтовану відповідь, сказав я.

Переглянувши відео, я зрозумів: згідно з біблійними критеріями, жінка не була істинним пророком. (YouTube надає великі можливості самопроголошеним пророкам).

Що спонукує людину вважати, нібито вона отримала пророчу вістку від Бога? Як Церква може визначити, чи справді та чи інша людина отримала пророчу вістку від Бога? А якщо хтось отримає таку вістку, чи означає це, що він відразу стає пророком?

З одного боку, ми не повинні забувати, що Господь, як і раніше, бажає спілкуватися з нами через пророків. Апостол Павло радить: «Духа не вгашайте, пророцтвом не нехтуйте, усе досліджуйте, держіться доброго» (1 Сол. 5:19-21). Ми припускаємося серйозної помилки, нехтуючи істинною пророчою звісткою, незалежно чи ця вістка передана нам Богом через давніх пророків, чи Він бажає повідомити її Своему народові наприкінці часу.

З іншого боку, Христос попереджав про появу лжепророків: «Стережіться лжепророків, що приходять до вас у овечих шкурах, а всередині хижі вовки» (Матв. 7:15). Перед Другим приходом вони намагатимуться звести навіть вибраних (Матв. 24:24). Тому Іван застерігав: «Улюблені, не кожному духові вірте, але випробовуйте духів, чи від Бога вони, бо багато лжепророків з'явилося у світі» (1 Івана 4:1).

Біблійні критерії істинності пророків

Які ж критерії істинності Божого пророка? Біблія повідомляє про появу лжепророків не тільки в сучасному християнському світі. Такі люди були серед ізраїльського народу і за днів Єремії (Єрем. 14:14). Сучасники Єремії були навчені, що одним із критеріїв істинності пророка було виконання передреченого ним пророцтва: «Пророк, що пророкує про мир, коли справдиться слово пророче, буде пізнаний цей пророк, що його справді послав Господь» (Єрем. 28:9; див. П. Зак. 18:21, 22).

Варто зазначити, що служіння пророка включає в себе значно більше, ніж провіщення майбутнього. Згідно з принципом умовного пророцтва, зміна умов або ставлення людей може означати і зміну передреченого майбутнього (див. Єрем. 18:7-10). Саме так відбулося з провіщенням Йони про знищення Ніневії (див. Йони 3:4, 10). Виконання цього пророцтва безпосередньо залежало від того, як люди відгукнуться на Божу вістку.

Наступним критерієм є узгодженість пророчої вістки зі Словом Божим. Біблійна істина складається з ланцюжка пов'язаних між собою вчень. **Усі пророчі вістки в каноні Священного Писання відкривав один і Той самий Святий Дух (2 Тим. 3:16). Тому кожна нова вістка не повинна суперечити по передній істині:** «До Закону й свідоцтва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!» (Ісаї 8:20). Сам Христос, «почавши від Мойсея та від усіх пророків... Він пояснив їм з усього Писання, що стосувалося Його» (Луки 24:27), аби показати: Його вістка як Пророка та Його жертва як Месії були правдивими і пророцтва справдилися вчасно.

Істина це прогресуюче одкровення, тобто з плином часу відкриваються нові істини і пророки додають деталі до вже відкритого іншими вісниками. Однак нові вістки жодним чином не можуть суперечити попереднім.

Хоч пророки, котрі передають Божу вістку, лише обмежені, слабкі люди, Христос закликає нас звернути увагу на плоди в житті так званого пророка, щоб судити про його правдивість: «За їхніми плодами впізнаєте їх. Хіба збирають виноград з тернини або смокви з будяків? Так усяке добре дерево родить добрі плоди, а погане дерево родить погані плоди. Не може добре дерево поганих плодів родити, ані погане дерево родити добрих плодів... Тож за їхніми плодами пізнаєте їх» (Матв. 7:16-20).

Хоч для цього може знадобитися час, але рано чи пізно хи жий «вовк» покаже свої ікла з-під маски лагідної «овечки».

Безперечно, кожен пророк має бути сконцентрований на Христі, визнавати Божественнолюдську природу Спасителя та звеличувати Його жертву за людство: «Пізнавайте Божого Духа тим, що кожний дух, який визнає, що Ісус Христос прийшов у тілі, є від Бога. А кожний дух, який не визнає, що Ісус [Христос прийшов у тілі], не є від Бога» (1 Івана 4:2, 3). До інших критеріїв істинності пророка належать: своєчасність його вістки (2 Цар. 6:10-12); практичність цієї вістки (на відміну від абстракцій та узагальнень); плід у житті тих, хто дотримується його вістки; отримання одкровень через сні й видіння (Числ. 12:6).

Необхідно наголосити: якщо людина не відповідає якомусь одному або кільком з перерахованих критеріїв, отже, вона не є істинним пророком, подібно до того, як Божественне видіння, отримане царем Навуходоносором, не зробило його пророком у повному розумінні цього слова.

Ціна, яку платять справжні пророки

Під час нашої праці в Південно-американському видавництві ми отримали більше десяти рукописів, які містили так звані пророчі вістки щодо майбутнього Церкви адвентистів сьомого дня. Одні рукописи були послані нам тільки для того, щоб ми оцінили їхній зміст, інші – з вимогою негайно опублікувати їх. Отримавши відмову в такій можливості, деякі люди осудили нас за нашу незгоду виконати їхні вказівки.

Ми виявили: більшість із цих уявних пророків об'єднувало майже відчайдушне бажання, щоб їх визнали пророками. Однак, досліджуючи досвід біблійних пророків, ми бачимо протилежне: багато хто з них опирався, не бажав приймати заклик до пророчого служіння (Єрем. 1:6; Вих. 4:10-15) або просив надати докази того, що необхідно відгукнутися на цей заклик (Суд. 6). Основна причина таких дій полягає в тому, що ставлення до пророка часто буває негативним і його життя сповнене випробувань та неприємностей (Єрем. 20:2; 1 Цар. 18). Життя найбільшого з усіх пророків закінчилося тим, що його голову принесли на срібному полумиску (Матв. 11:11; 14:1-12). Ці досвіди спонукують «випробовувати духів» (1 Івана 4:1), особливо коли уявні пророки наполягають, щоб їх визнали Божими вісниками.

Будь-яка фальсифікація свідчить про те, що існує оригінал. Фактично що витонченіша фальшивка, то більше це доводить цінність достеменної версії. Ось чому сатана намагається підмінити істинних пророків: йому відома цінність справжніх Божественних вісток. Будемо ж випробовувати духів, але не заглушати голосу Святого Духа.

Пропозиції щодо молитви

1. Коли ви чуєте вістки від різних людей, які заявляють, що вони звертаються від імені Бога, просіть Його допомогти вам визначити, чи істинні їхні вістки.

2. Моліться про мудрість і керівництво Святого Духа, перш ніж підтримати будь-яку людину, котра, на вашу думку, проголошує біблійні вістки.

3. Стикаючись із «новою істиною», звертайтеся в молитві до Бога та досліджуйте її з проханням, аби Святий Дух відкрив вам, що є Його істиною. не виключайте можливості, що Він не підтвердить вашу думку.

Вівторок

Чи правильно ви читаєте Біблію? Що сказав Ісус про тлумачення пророчого слова?

В Ісусі ми знаходимо винятковий феномен. У Ньому об'єднуються вістка і Пророк. Згідно з визнанням Його сучасників (Івана 6:14; Луки 7:16, 17), Він був і найбільшим одкровенням Отця (Івана 14:9), і великим Пророком (Євр. 1:2; Дії 3:22; Луки 24:19). Навіть самарянка в розмові з Христом сказала: «Пане, я бачу, що Ти Пророк» (Івана 4:19).

Христос був не тільки одкровенням істини і Відкривачем істини, вісткою і Вісником, а й найбільшим Тлумачем Писання. Уже в ранньому віці Ісус справив враження на вчителів закону, отожд «усі, що слухали, дивувалися з Його розуму та відповідей» (Луки 2:47). Його авторитет Тлумача Писання був визнаний як ізраїльським народом (Марка 1:22), так і релігійними вождями Єрусалима, які називали його Вчителем, що прийшов від Бога (Івана 3:1, 2).

Христос прийшов не відмінити, а «сповнити» Закон (Матв. 5:17), Його завданням було донести істинний зміст Писання до народу, який хибно тлумачив Слово Боже та відкинув правдиву релігію. Так, Ісус постійно протиставляв людські методи тлумачення Писання («сказано прадавнім», вірш 21) Божественному методу («а Я кажу вам», вірш 28).

Оскільки Христос був не тільки великим Учителем і Пророком, а й нашим прикладом у всьому, зокрема у вивченні Біблії, ми повинні дотримуватися Його принципів тлумачення Писання.

Чи виклав Христос ці принципи в будь-якому зі Своїх учень або звернень?

Один епізод, що стався незадовго до Його вознесіння до Небесного Отця, допоможе визначити ці принципи тлумачення. Приєднаймося ж до Ісуса на шляху до відкриття істинного змісту пророчого слова. Підемо ж разом з Ним до Емауса та дозволимо Йому спрямовувати нас за допомогою принципів тлумачення Біблії, які просвітять наш розум і запалять серце.

Герменевтика Ісуса

Євангеліє від Луки (розділ 24) розповідає про те, що Ісус, звертаючись до двох засмучених учнів, котрі поверталися до Емауса, виклав кілька принципів тлумачення Біблії, які Він уже пояснював учням і послідовникам під час Свого служіння.

У розповіді повідомляється, що два учні поверталися з Єрусалима додому. Вони були засмучені нещодавною смертю Ісуса, з якою зникли всі пов'язані з Месією очікування. До них приєднався Спаситель, але вони не впізнали Його. Почувши від цих людей, чому вони такі засмучені, Господь сказав: «О нерозумні й повільні серцем, аби вірити в усе, що говорили пророки! Хіба не треба було Христові постраждати й увійти в Свою славу? І почавши від Мойсея та від усіх пророків, Він пояснив їм з усього Писання, що стосувалося Його» (Луки 24:25-27).

На підставі цієї відповіді ми можемо сформулювати кілька принципів

тлумачення пророцтв:

1. Канонічний принцип. Христос не тлумачив істинність Своєї місії ані у світлі реалій першого століття, коли Він жив, ані за допомогою поширених у той час юдейських традицій чи грецької філософії. Натомість «Він пояснив їм з усього Писання те, що стосувалося Його» (вірш 27). Христос звертався до Святого Письма, пояснюючи біблійну інформацію про Його роль як Месії. Отже, необхідна для тлумачення Біблії інформація міститься в каноні самого Писання, що пояснює себе.

Сам Христос утвердив перевагу Біблії над традиціями (Матв. 15:3-6). Інші біблійні письменники також підкреслювали факт, що Священне Писання стоїть незрівнянно вище за людську філософію (Колос. 2:8), людський розум (Прип. 3:5, 6; 14:12) та світські знання (зокрема, навіть науку) (1 Тим. 6:20).

Згідно з основною науковою процедурою, наші герменевтичні передумови повинні впливати з того, що ми маємо намір зрозуміти. Залежати від філософії в тому, аби встановлювати богословські герменевтичні передумови, – суперечити канонічним принципам.

Принципи тлумачення біблійної інформації повинні витікати не з філософських передумов, а зі Святого Письма.

2. Принцип єдності Писання. На початку Молитовних читань ми дізналися: хоч Біблія була написана багатьма письменниками протягом століть, усе Писання богонатхненне і є цілісним Словом Божим. У цьому розумінні між його частинами існує єдність і гармонія (Матв. 5:17; 2Тим. 3:16).

Христос наголосив на цьому принципі в розмові з двома учнями, коли, «почавши від Мойсея та від усіх пророків, Він пояснив їм з усього Писання те, що стосувалося Його» (Луки 24:27). Посилаючись на Мойсея (П'ятикнижжя) й «усіх пророків», Ісус використовував у Своєму поясненні всю відому на той час єврейську Біблію, акцентуючи принцип єдності Писання (див. Луки 24:44).

3. Принцип христологічності. Ісус використовував усю єврейську Біблію, пояснюючи «з усього Писання те, що стосувалося Його», аби показати: Слово Боже свідчить про Нього (Івана 5:39). Новий Завіт підтвердив цю ідею, бо Христос виконав «батьківські обітниці» (Римл. 15:8), «про Нього свідчать усі пророки» (Дії 10:43), «бо скільки є Божих обітниць, то в Ньому “так”! І в Ньому “амінь”» (2 Кор. 1:20).

4. Принцип мети спасіння. Біблія була написана не для того, щоб задовольнити інтелектуальну цікавість, тому ми повинні вивчати її не з метою перемогти в суперечках або довести правильність наших доктрин. Указуючи на те, що Він є виконанням усіх обітниць Святого Письма, Христос представив Себе як Божого Агнця і Спасителя. Одкровення про дароване Ним спасіння загальна мета Писання та основоположне судження нашого дослідження.

Використовуючи правильні принципи тлумачення пророцтв, Ісус бажав, щоб двоє учнів дорогою до Емауса подолали своє духовне розчарування та тішилися Доброю вісткою про воскреслого Христа, Котрий переміг смерть і дарує вічне

життя. Він досягнув Своєї мети, оскільки після Його пояснення пророцтв вони вигукнули: «Хіба не палало наше серце, коли Він говорив нам у дорозі та пояснював нам Писання?» (Луки 24:32).

Дотримуючись установлених Христом принципів, ми будемо не тільки розуміти біблійні істини, а й дозволимо Йому оживити наші серця спасінням, яке, згідно зі Священним Писанням, Він прийшов дарувати нам.

Пропозиції для молитви

1. Використовуйте Христові принципи читання Біблії, моліться, щоб Святий Дух відкрив вам взаємозв'язок між уривками Писання, аби ви могли правильно розуміти істину.

2. Моліться про краще розуміння спасіння, щоб ви дорожили ним і завжди пам'ятали, яку ціну Ісус заплатив за нього.

3. Просіть Бога, щоб через Святого Духа він допоміг вам зрозуміти важливість Писання у вашому житті. Поділіться своїм розумінням із ближніми.

Середа

Згадуючи Закон Та Свідчення Як ми живемо у світлі пророчого слова?

У взаєминах між Божим народом і пророками часто виникали проблеми й непорозуміння. Ті, хто був покликаний на пророче служіння, не завжди погоджувалися на це, знаючи, що люди нерідко відкидали вісника разом з вісткою. Часом пророкам було непросто проголошувати Божу істину, це загрожувало негативними наслідками. Ісус попереджав, що християн будуть переслідувати, як «переслідували і пророків, які були перед» ними (Матв. 5:12). У промові Стефана перед юдейським синагогою прозвучали слова: «Кого з пророків не переслідували ваші батьки?» (Дії 7:52).

Однак пророки стикалися не тільки з ворожістю Божого народу щодо пророчого слова. Відкрита опозиція при житті пророка призводила до зростання байдужості, тому пророчу вістку забували. Зазвичай таке ставлення спричиняло відступництво й руйнацію.

Істинне відродження

У найважчі періоди відступництва й народних лих Бог повторював пророчу вістку заради духовного відродження на роду. Так, при відновленні Божого храму за часів царя Йосії Хілкїя сказав до писаря Шафана: «Я знайшов у Господньому домі книгу Закону» (2 Хронік 34:15). Під час царювання попередників Йосії (Манасії й Амона) Священні Писання були в такій зневазі, що припадали пилом десь у закутку храму!

Почувши слова знайденого пророчого сувою, Йосія визнав: «Великий - бо гнів Господній, що вилився на нас за те, що батьки наші не дотримували

Господнього слова, щоб робити все, як написано в цій книзі» (вірш 21).

Йосія зібрав увесь народ для слухання Слова. Цар і народ відновили свій заповіт з Богом та відсвяткували, можливо, найнезабутнішу Пасху в Ізраїлі. «А всі Ізраїлеві царі не справляли такої, як ця Пасха, що справив Йосія, і священники, і Левити, і увесь Юда та Ізраїль, що знаходився там, та мешканці Єрусалиму» (2Хронік 35:18).

Подібне відбулося й за часів Неємії, коли Ездра читав закон перед народом. Першого дня сьомого місяця «приніс священник Ездра Закона перед збори... І читав він у нім... від світанку аж до полудня... а уші всього народу були звернені до книги Закону» (Неем. 8:2, 3). Через три тижні відродження продовжилося: «Зібралися Ізраїлеві сини в пості... і чверть дня читали з книги Закону Господа, Бога свого, а чверть сповідалися і вклонялися Господеві, Богові своєму» (Неем. 9:1-3).

Відродження спричинило перетворення: ізраїльтяни зміцнили «присягу при браттях своїх, при своїх шляхетних, і вступили в клятву та присягу, щоб ходити в Божому Законі... і щоб виконувати всі заповіді Господа» (Неем. 10:30). Ці люди пообіцяли не змішуватися з чужоземними народами, дотримуватися суботи за заповіддю, допомагати ближнім, підтримувати храм і служіння в ньому, повертати десятини й приношення (вірші 31-40).

Подібне відбувається тоді, коли ми згадуємо пророче слово та виконуємо Божу волю у своєму житті.

Згадуючи пророків

Згідно з опитуванням членів всесвітньої Церкви 2018 року, 48 % адвентистів сьомого дня в усьому світі щодня вивчають Біблію¹. Хоч цю статистику можна сприймати по-різному (згадайте історію про склянку, яка для когось наполовину повна, а для когось наполовину порожня), очевидно те, що нам, членам Церкви, необхідно розвивати свою звичку систематичного дослідження Біблії. **Серед темряви цього світу Біблія може внести в наше життя світло й надію, допомогти нам приводити інших до Ісуса й осяяти наш шлях до Небес:** «І ми маємо ще непорушне пророче слово. Ви добре робите, зважаючи на нього як на світильник, що світить у темному місці, доки почне розвиднятися і ранкова зоря засяє у ваших серцях» (2Петра 1:19).

Наша природна схильність покладатися на власні розум, силу й мудрість, забуваючи, що наше серце лукаве (Єрем. 17:9). Тому наш єдиний захист довіряти пророчому слову: «Віруйте в Господа, вашого Бога, і будете запевнені, вірте про рокам Його, і пощастить вам» (2Хронік 20:20). Безперечно, Писання можуть знову запалити наші душі, зробити нас мудрими, принести радість і допомогти правильно ставитися до життя: «Господній Закон досконалий, він зміцнює душу. Свідчення Господа певне, воно недосвідченого умудряє. Справедливі Господні накази, бо серце вони звеселяють. Заповідь Господа чиста, вона очі просвітлює» (Псал. 19:8, 9).

Три основних принципи

У житті багатьох людей вини кали проблеми, пов'язані із взаєминами в сім'ї. Якщо людина прийняла рішення відмовитися від Божественного керівництва, вона не може побудувати здорові міжособистісні стосунки. Це породжує біль і страждання, адже тільки Божа любов – це пом'якшувальний засіб, який приносить у наше життя прощення та зцілення, усуває з нашої пам'яті гіркоту образи. Силою Христа ми всі можемо змінити свій характер, тенденцію нашої спадковості, негативне ставлення і модель поведінки, щоб жити вірою у світлі пророчого слова.

Жити вірою означає без сумніву виконувати Божу волю, навіть якщо не розуміємо її і не можемо розгледіти шлях попереду. Як цього досягти? «Щоб жити у світлі, ви повинні приходити туди, де воно яскраво світить»². Головне бажати «бути спасеними [світлом], жити в повній згоді з цим світлом та передавати його ближнім, які перебувають у темряві»³.

Коли ми вирішили створити сім'ю, то прагнули в нашому повсякденному житті бути слухняними Божим повелінням: «Слухай, Ізраїлю: Господь, Бог наш Господь один! І люби Господа, Бога твого, усім серцем своїм, і всією душею своєю, і всією силою своєю! І будуть ці слова, що Я сьогодні наказую, на серці твоїм. І пильно навчиш цього синів своїх, і будеш говорити про них, як сидітимеш удома, і як ходитимеш дорогою, і коли ти лягатимеш, і коли ти вставатимеш. І прив'яжеш їх на ознаку на руку свою, і будуть вони пов'язкою між очима твоїми. І напишеш їх на бічних одвірках дому свого і на брамах своїх» (П.Зак. 6:4-9).

У наведеному уривку викладені три принципи, за допомогою яких ми можемо зберігати світло пророчого слова яскравим у нашому житті.

По-перше, тут ідеться про пріоритети. Бог має бути у нашому житті головним (вірш 5).

По-друге, текст навчає, що ми повинні проводити час у вивченні Божого Слова. Нам необхідно читати й обговорювати його з ранку до вечора (вірші 6, 7).

По-третє, тут ідеться про вплив. Боже Слово завжди має бути в нас під рукою і справляти найбільший вплив на наші розум і душу (вірші 8, 9).

Таким чином, якщо ми будемо присвячувати достатньо часу вивченню Божого Слова та пере бувати під його впливом, тоді правильно розставимо пріоритети і Бог пануватиме в нашому житті й у наших сім'ях.

Надійне керівництво для нашого часу

Як адвентисти сьомого дня, ми володіємо подвійною перевагою: у нас є не тільки Біблія – мірило віри і вчинків, а й сучасний прояв пророчого дару у свідченні Еллен Уайт. Чому це перевага? Тому що через майже 2000 років після завершення написання Біблії ми маємо Божественне керівництво в тому, як застосовувати Священне Писання в сучасному контексті та в місії наприкінці часу.

Серед темряви цього світу Біблія може внести в наше життя світло й надію, допомогти нам приводити інших до Ісуса й осяяти наш шлях до небес.

Як сім'я, ми отримали величезну користь від читання праць Еллен Уайт і застосування викладених у них істину нашому житті. Книги «Вісті для молоді» і «Листи молодим закоханим» спонукали нас осмислено молитися про сім'ю. «Виховання дітей», «Виховання та освіта» і «Християнська родина» продовжують залишатися керівництвом серед численних людських теорій про виховання дітей. Крім того, ми віддаємо належне порадам Еллен Уайт щодо харчування і здоров'я, щоб вести здоровий спосіб життя.

Читання книг «Дорога до Христа» і «Бажання віків» – це один з найбільш підбадьорливих духовних досвідів нашого життя, які наближають нас до Христа. А книга «Розум, характер, особистість» спонукала нас посилити молитву про самовладання, щоб наш характер радував Бога.

Повчальні настанови і тлумачення Біблії вісницею Господньою додали сили нашим проповідям, тоді як її унікальний богословський підхід продовжує дивувати нас своєю глибиною. Усе це допомогло протягом багатьох років зберегти нашу деномінацію, незважаючи на удари ворога.

Майбутні труднощі

У той час як ми прагнемо дотримуватися надійного керівництва Біблії і пророчих праць Еллен Уайт, ціле покоління готує й чекає, коли до нього донесуть звістку Євангелія. Відсутність у нового покоління любові до читання, а також захоплення гаджетами ускладнюють цей виклик. Однак на порозі вічності у світі, який відносить кудись вітрами різних ідей і доктрин, ми маємо надійний якір у пророчому слові, а також точну карту шляху до безпечної гавані. Нехай же це світло освічує нам шлях, доки не з'явиться Ранкова Зоря.

Пропозиції для молитви

1. Моліться до Бога про те, щоб правильно ставитися до Його Закону й бути слухняному.
2. Подібно до Давида, славте Бога за світло, яким Він освічує ваш шлях за допомогою Свого керівництва і Заповідей.
3. Просіть Бога в молитві дати вам Духа Святого, щоб нести Його світло всім стражденним у світі, особливо через пророче Слово Біблії та праці Еллен Уайт.

¹ See "Reaching the World: How Did We Do?" a partial report of the key findings of the Global Church Member Survey 2018, www.adventistresearch.org/sites/default/files/files/AC2018%20-%20Global%20Church%20Member%20Survey%20Data%20Report.pdf.

² Еллен Г. Уайт. Свідчення для Церкви. Т. 4. С. 106.

³ Там само. Т. 2. С. 123.

Четвер

Істинні та фальшиві пророки Чи обмежений пророчий дар минулим?

Після церковного зібрання дівчинка-підліток запитала: «Чому Бог не розмовляє зі мною?»

Найпростіше було б відповісти, що Бог спілкується з кожним із нас через Біблію. Однак дівчинка хотіла знати, чому Господь не розмовляє саме з нею.

Багатьох віруючих цікавить, чому сьогодні Бог не звертається безпосередньо до них. Хоч у минулому Він говорив до людей через пророків і особливо через Свого Сина (Євр. 1:1, 2), усе ж нас може цікавити, чому сьогодні Господь особисто не звертається до нас. Відповідаючи на це запитання, ми обговоримо, чи перестав існувати пророчий дар із закінченням написання біблійного канону, чи звертався після того Бог до пророків та чи робитиме це в майбутньому.

Дар, якого більше не існує?

З приводу реальності пророчого дару існують дві протилежні думки. Багато хто вважає, що такі духовні дари, як говоріння мовами, пророцтва і зцілення, перестали існувати після епохи апостолів. Згідно з цим поглядом, указані надприродні дари діяли як ознаки тільки в контексті виникнення християнської Церкви й початкового поширення Євангелія. Ті, що дотримуються протилежної думки, навчають, що Святий Дух може в будь-який час наділяти людей духовними дарами.

Прихильники припинення існування духовних дарів відкидають можливість їхнього відродження, звертаючись до принципу *SolaScriptura* й наполягаючи на трьох судженнях:

- 1) написання біблійного канону було завершено;
- 2) авторитет Біблії непогрішний і достатній;
- 3) Писання абсолютно достатньо, аби скеровувати Церкву. Іншими словами, вони вірять, що свідчення, даного в завершеному каноні Біблії, досить для того, аби спрямовувати Церкву до кінця часу.

Однак у давнину пророки не тільки виконували таке важливе безперервне служіння, як повчання у Слові й передача Божої волі. Часто Бог посилав їх до народу під час кризи. У важкі часи, викликані зовнішніми причинами або відступництвом народу, пророки звершували керівництво серед конфліктів і сум'яття або просто несли особливу вістку в певний момент Плану спасіння.

Деякі з таких пророків не ввійшли до біблійного канону (наприклад, Натан, Ахія і Йоїл (2 Хронік 9:29)). Те, що говорили або писали неканонічні пророки, було для людей того часу авторитетним і обов'язковим (2 Сам. 12:7-15), оскільки авторитет таких пророчих писань ґрунтувався на їх богонатхненності. Пророчий дар неканонічних пророків був даний не для того, щоб замінити свідчення канонічних пророків, а щоб задовольнити особливі потреби Божого народу. Однак слід зазначити: вчення пророків узгоджувалося з Божим одкровенням канонічним

пророкам.

З часів Івана, який написав книгу Об'явлення, біблійний канон був завершений, і до нього не можна додати будь-які інші канонічні богонатхненні книги. Проте сьогодні нас цікавить важливе запитання: чи посилав Бог пророків після завершення написання біблійного канону? І чи може з'явитися пророк в теперішньому або майбутньому часі?

Бажаний дар

Серед дарів Святого Духа Новий Завіт особливе місце відводить дару пророцтва. У Посланні до римлян апостол Павло ставить його на перше місце серед найбільш корисних служінь для Церкви, а в Першому посланні до коринтян і в Посланні до ефесян відводить йому друге місце (див. Римл. 12:6; 1 Кор. 12:28; Ефес. 4:11). Більше того, апостол спонукає віруючих прагнути отримати цей дар (1 Кор. 14:1, 39), навіть незважаючи на те, що Святий Дух завжди наділяє Своїми дарами, як Він хоче.

Павло двічі заявляв, що Бог поставив у Церкві пророків (1 Кор. 12:28; Ефес. 4:11). Більше того, він говорив, що новозавітна Церква була затверджена «на основі апостолів і пророків» (Ефес. 2:20). Ідеться про новозавітних пророків, оскільки, згідно з текстами Ефес. 3:4, 5, Дух відкрив апостолам і пророкам тайну Христову, невідому попереднім поколінням. Отож можна зробити висновок, що прояв дару пророцтва не був обмежений каноном.

Дар для останнього часу

Ісус залишив людству попередження щодо пророчих «підробок», що суперечать істинному дару.

Ісус застерігав, що на Землі з'являться лжепророки, які стверджуватимуть, що пророкують від Його імені (Матв. 7:15-23). Ці лжепророки будуть активними в кінці часу, творячи ознаки й чудеса, а також намагаючись ввести в оману навіть вибраних (Матв. 24:24). Ісус залишив людству попередження щодо пророчих «підробок», що суперечать істинному дару.

Говорячи конкретно про кінець часу, Йоїл виголошує пророцтво про щедre злиття Духа Божого на Його народ. «І буде потому, виллю Я Духа Свого на кожне тіло, і пророкуватимуть ваші сини й ваші дочки, а вашим старим будуть снитися сни, юнаки ваші бачити будуть видіння» (Йоїла 3:1). Як дізнатися, що пророк Йоїл говорить саме про кінець часу? Підтвердженням є те, що пророцтво встановлює часові межі для проявів дару пророцтва. Йоїл згадує такі космічні явища, як затемнення Сонця і зміна кольору Місяця: «сонце на темність, а місяць на кров»; також говорить про ознаки на землі, загадково описані, як «кров та огонь, та стовпи диму». Усе це повинно бути перед приходом Господнього дня, великого та страшного (вірші 3, 4).

Апостол Петро застосував пророцтво Йоїла до дня П'ятидесятниці (Дії 2:16-21) і пов'язав дар пророцтва з даром говоріння мовами. Чому? Пророцтво Йоїла про майбутній пророчий дар згадується в контексті Раннього і Пізнього

дощів (Йоїла 2:23-3:5). Осінній дощ, який сприяє проростанню й укоріненню насіння, називали раннім дощем. Весняні дощі, які сприяли дозріванню зерна й готували його до жнив, називали пізнім дощем. Це явище палестинського сільськогосподарського циклу Старий Завіт використовує як символ духовного дару, яким Бог наділяє Свій народ за допомогою Святого Духа (Осії 6:3).

Ранньоапостольська Церква отримала Ранній дощ. Пізній дощ виллється в кінці часів з тією ж силою Духа, і серед Божого народу проявиться дар пророцтва. Сьогодні, коли ми, решта, «що Господь їх покличе» (Йоїла 3:5; євр. сард - «залишок, що вижив»), очікуємо скорого повернення Ісуса, нам пропонується випробувати духовний Пізній дощ. Це злиття Святого Духа буде більш рясним, ніж попереднє. Зрештою «пророкуватимуть ваші сини й ваші дочки, а вашим старим будуть снитися сни, юнаки ваші бачити будуть видіння» (вірш 1).

Пропозиції для молитви

1. Особливо моліться про розуміння новозавітних пророцтв щодо нашого часу.
2. Просіть Бога, щоб Його істини ясно закарбувалися у вашому розумі й вас ніколи не змогла обманути майстерна підробка.
3. Розкажіть Господу про ваше рішення довіритися Йому, щоб він у всьому керував вами і захищав вас від лжепророків.

П'ятниця (друга)

Народ більшого і меншого світла

Навіщо Бог послав пророка спрямовувати Церкву останку?

На зібраннях Аргентинського біблійного товариства я часто спілкуюся зі служителями різних деномінацій. Якось один з них поцікавився, у якому стані сучасна Церква адвентистів сьомого дня. Він був знайомий з нашими освітніми та медичними установами й захоплювався тим, як зростає наша Церква в Південній Америці. Наприкінці нашої розмови він, ніби ненароком, зауважив: «Мені лише шкода, що ви вважаєте Еллен Уайт пророком». Таке зауваження часто можна почути від наших друзів з євангельських церков.

Яку ж спадщину залишила Еллен Уайт Церкві адвентистів сьомого дня? І яке значення мають її праці для нашої Церкви сьогодні? Ми спробуємо ретельно дослідити ці запитання, щоб наші відповіді слугували для всієї Церкви відправною точкою для роздумів над ними.

Її спадщина

Заперечувати спадщину Еллен Уайт для адвентистів сьомого дня усе одно що ставити під сумнів важливість діяльності Мартіна Лютера для лютеран або Джона і Чарльза Уеслі для методистів. Насправді її значущість не зводиться лише до факту, що вона є одним із засновників руху, завдяки якому виникла

Адвентистська Церква¹. Праці Еллен Уайт заклали філософську й богословську основу для заснування тих самих освітніх і медичних інститутів, які справили враження на пасторів інших конфесій. Без бачення, керівництва й самопожертви Еллен Уайт (разом із зусиллями Джеймса Уайта і Джозефа Бейтса) «сьогодні не було б Церкви адвентистів сьомого дня»².

Який парадокс: пастор, що хвалив згадані вище інститути, водночас критикував людину, яка заклала їхню основу!

Еллен Уайт була не тільки непохитною провидицею. Вона також вважала себе «Божою вісницею»³, її покликання й місія відіграли ключову роль у виникненні та розвитку нашої деномінації. Однак мало хто відразу погодився з її заявою.

Відтоді сучасники Еллен Уайт і кожне наступне покоління адвентистів оцінюють її праці і служіння, перевіряючи за допомогою Писання істинність цього пророка⁴. Ця теза викладена в Основних положеннях віровчення Церкви адвентистів сьомого дня, у 18-й доктрині «Дар пророцтва»⁵.

У своїх працях і настановах Еллен Уайт пропонує вирішення безлічі сучасних проблем, що може слугувати свідченням значущості написаного. Її поради щодо фізичного, психічного і духовного здоров'я за прикладом потрійного служіння Ісуса, яке полягало в зціленні, настанові та проповіді, допомогли членам адвентистського руху значно поліпшити своє здоров'я й мати найбільшу тривалість життя на Землі⁷.

Її найбільший внесок

Переклад праць Еллен Уайт з англійської на інші мови привертає увагу до деталей. Її власні слова тісно переплітаються з незліченними переказами Біблії та уривками з неї, використаними письменницею для підтвердження своїх думок. Тому необхідно розрізняти слова Еллен Уайт і біблійні тексти, перекладати тільки її слова, а тексти Біблії цитувати мовою перекладу. Цей факт підкреслює, наскільки важливою вісниця Господня вважала Біблію як основу її вістки.

Вона знала: її вістка полягає в тому, щоб застосувати біблійну істину до Божого народу останнього часу. Крім того, Еллен Уайт була впевнена: її свідчення це «менше світло», призначене спрямовувати людей до «більшого світла» Святого Письма⁸. За словами Еллен Уайт, її вістка походила від Бога і ґрунтувалася на канонічному авторитеті Писання. Тому вона спонукала своїх слухачів і читачів вивчати Писання та застосовувати біблійні істини в житті⁹. Виступаючи перед присутніми на останній для неї сесії Генеральної Конференції 1909 року, Еллен Уайт підняла свою Біблію перед делегатами і сказала: «Брати і сестри, я рекомендую вам цю Книгу»¹⁰. Ми, адвентисти сьомого дня ХХІ століття, можемо вшанувати спадщину Еллен Уайт, продовжуючи називатися «народом Книги» народом, який любить Ісуса та звеличує Біблію як мірило віри й життя.

Пропозиції для молитви

1. Моліться про розуміння місії Божого пророка останнього часу Еллен Уайт і про усвідомлення того, як Святий Дух бажає вплинути на ваше життя через її слова.

2. Попросіть Господа допомогти вам заново присвятити себе щоденному вивченню Його Слова та практично застосовувати його кожної миті свого життя.

3. Славте Бога за всебічне свідчення, дароване Ним для нашого духовного збудування, щоб ми могли прийняти виклики останнього часу.

¹Еллен Уайт була одним із засновників (разом із Джозефом Бейтсом і Джеймсом Уайтом) нашої деномінації 1863 року, яка налічувала тоді близько 3500 членів, а тепер стала всесвітньою Церквою, членами якої є майже 21 мільйон осіб.

2 George R. Knight, *Meeting Ellen White: A Fresh Look at Her Life, Writings, and Major Themes* (Hagerstown, Md.: Review and Herald Pub. Assn. 1996). P. 59.

³ Еллен Уайт заявила: «Ось уже півстоліття я є вісницею Господньою, і доки я жива, буду нести вістку, дану мені Богом для Його народу» (Вибрані вісті. Т. 3. С. 71).

⁴ «Прийняття адвентистами сьомого дня сучасного прояву пророчого дару [у служінні Еллен Уайт] засноване на Біблії та її вченнях... Вони [перші адвентисти сьомого дня] вірили, що дар Еллен Уайт є частиною істинного прояву біблійних дарів Духа» (Theodore N. Levterov, *Accepting Ellen White: Early Seventh-day Adventists and the Gift of Prophecy Dilemma* [Nampa, Idaho: Pacific Press Pub. Assn. 2016]. P. 88, 89).

⁵ «У Писанні сказано, що дар пророцтва – один з дарів Святого Духа. Цей дар є визначальною ознакою Церкви останку, і ми віримо, що він виявився в служінні Еллен Г. Уайт. Її праці володіють пророчим авторитетом і даровані Церкві для заспокоєння, повчання, керівництва і виправлення. Вони ясно відкривають, що Біблія – єдине мірило, яким необхідно перевіряти всі вчення і досвід (Числ. 12:6; 2 Хронік 20:20; Йоїла 3:1, 2; Амоса 3:7; Дії 2:14-21; 2 Тим. 3:16, 17; Євр. 1:1-3; Об'явл. 12:17; 19:10; 22: 8, 9)» (Seventh-day Adventists Believe: A Biblical Exposition of Fundamental Doctrine [Silver Spring, Md: General Conference of Seventh-day Adventists, 2018], P. 253).

⁶ Літературна спадщина Е. Уайт включає понад 20 книг (крім компіляцій), близько 200 трактатів і брошур, понад 5 000 газетних статей, 6 000 друкованих листів і загальні рукописи, а також журнали й щоденники; загалом близько 100 000 сторінок тексту за період 70-річного служіння (1844-1915 pp.) вісниці Господньої. (Див. George E. Rice, “Spiritual Gifts,” in *Handbook of Seventh-day Adventist Theology*, ed. Raoul Dederen (Hagerstown, Md: Review and Herald Pub. Assn. 2000). С. 636).

⁷ Dan Buettner, “The Secrets of Long Life”, *National Geographic*, November 2005; Dan Buettner, *The Blue Zones: Lessons for Living Longer From the People Who've Lived the Longest* (Washington, D. C.: National Geographic Society. 2008).

⁸ Еллен Уайт писала: «Біблії приділяють мало уваги, і Господь дає менше світло, щоб підвести людей до світла більшого» (Вибрані вісті. Т. 3. С. 30).

⁹ Еллен Уайт робила важливі заяви з приводу правдивого зв'язку її праць із Писанням: «Брат Д. вносить плутанину в це питання, намагаючись створити в людей враження, ніби світло, яке Бог дає через Свідчення (тобто праці Еллен Уайт), – це доповнення до Слова Божого, і тим самим представляє справу у фальшивому світлі. Богові було до вподоби саме таким чином привернути увагу Свого народу до Слова істини й дати йому більш чітке розуміння цього Слова» (Свідчення для Церкви. Т. 4. С. 246.)

¹⁰ Процитовано в книзі W. A. Spicer, *The Spirit of Prophecy in the Advent Movement* (Washington, DC: Review and Herald Pub. Assn. 1937). P. 30.

Друга субота

Пророк для Божого народу останнього часу Що говорила Еллен Уайт про свою роль Божої вісниці

Еллен Г. Уайт

«У вечері 30 квітня 1871 року я пішла відпочивати в сильно пригніченому стані духу. Протягом трьох місяців відчувала сильне розчарування. Я часто молилася про полегшення душевних страждань. Я благала про допомогу й силу від Бога, щоб піднятися над важкими розчаруваннями, які паралізували мою віру і на дію, роблячи мене нездатною приносити користь.

Тієї ночі мені приснився сон, який справив на мій розум дуже приємні враження. Мені снилося, що я перебуваю на важливому зібранні, де було чимало людей. Багато схилилося перед Богом у щирій молитві, і здавалося, що вони несуть важкий тягар. Вони благали Господа послати їм особливе світло. Деякі з них, здавалося, відчували духовні страждання; їхні почуття були збентежені; зі сльозами на очах вони благали про допомогу та світло. У цій приголомшливій сцені були задіяні наші відомі брати. Брат А., знесилений, лежав на підлозі, очевидно, відчуючи сильні страждання. Його дружина сиділа в компанії байдужих насмішників. Здавалося, ніби всім своїм виглядом вона бажала показати, що зневажає тих, хто таким чином принижує себе.

Мені снилося, що на мене зійшов Дух Господній, я піднялася серед плачу й молитов і сказала: «Дух Господній на мені. Я відчую спонукання сказати вам, що ви самі повинні почати працювати. Ви дивитеся на Бога і бажаєте, щоб Він зробив за вас роботу, яку Він залишив вам. Якщо ви, усвідомлюючи це, будете виконувати роботу самі, тоді Бог допоможе вам, коли будете потребувати допомоги. Ви залишили невиконаною доручену вам Богом працю і кличете до Нього, щоб Він зробив її за вас.

Якби ви йшли за світлом, що посилає вам Бог, то Він подарував би вам його ще більше. Однак оскільки ви нехтуєте даними вам порадами, застереженнями та настановами, як можете очікувати, що Бог дасть вам більше світла і благословень, щоб ви ігнорували і зневажали їх? Бог не людина; з Ним не можна жартувати».

Я взяла дорогоцінну Біблію й обставила її декількома «Свідченнями для Церкви», даними для Божого народу. «Тут, сказала я, розглядаються справи майже всіх. Указані гріхи, яких вони повинні остерігатися. Тут можна знайти потрібну пораду, дану для таких випадків».

«Бог був радий дати вам рядок за рядком, вказівку за вказівкою. Однак мало хто з вас справді знає, що написано у “Свідченнях”. Ви не знайомі з Писанням. Якби ви зробили Боже Слово своїм підручником і бажали досягти біблійних стандартів і християнської досконалості, то не мали б потреби у “Свідченнях”. Оскільки ви не за хотіли познайомитися з богонатхненною Книгою, Господь вирішив достукатися до вас простими, прямими свідченнями. Він звертає вашу увагу на натхненні слова, яким ви не захотіли бути слухняні, і спонукає вас привести своє життя у відповідність з їхніми чистими і піднесеними вченнями».

«Господь зійшов до того, щоб попередити вас, висловити докір, порадити

через “Свідчення” і відобразити у вашому розумі важливість істини Його Слова. “Свідчення” призначені не для того, щоб дати нове світло, а для того, щоб відобразити в серці вже відкриті натхненні істини. У Божому Слові чітко описані обов’язки людини перед Господом і ближнім; однак лише деякі з вас слухняні даному світлу. Це не означає, що висловлена додаткова істина, але Бог через “Свідчення” спростив уже дані великі істини. Обраним Ним Самим способом Господь дав їх людям, аби пробудити їхній розум і відобразити в ньому ці істини, щоб ні в кого не було виправдань».

«Гординя, потурання власним бажанням, егоїзм, ненависть, заздрість і ревності притупили силу сприйняття, і істина, яка наділила б вас мудрістю спасіння, втратила свою силу залучати й контролювати розум. Основоположні принципи благочестя за лишаються незрозумілими, тому що відсутні голод і спрага біблійних знань, чистота серця і святість життя. “Свідчення” не призначені для того, щоб применшити Боже Слово, але щоб піднести його й залучити до нього уми, аби прекрасна простота істини могла справити враження на всіх».

Потім я сказала: «Як Боже Слово обставлене цими книгами і брошурами, так Бог захищає вас викриттями, порадами, попередженнями та підбадьоренням. Ви плачете перед Богом, відчуваючи душевні страждання і просячи більше світла. Господь уповноважив мене сказати вам, що жоден промінь світла зі “Свідчень” не освітить більше ваш шлях, доки ви не почнете застосовувати в житті вже дане світло. Господь огородив вас світлом, але ви не оцінили його і знетували ним. У той час як одні поставилися до цього світла з презирством, інші знехтували ним або ж байдуже пішли за ним. Лише деякі вирішили щиро йти за світлом, даним Богом».

«Деякі з тих, хто отримав через “Свідчення” особливі застереження, через кілька тижнів забули про висловлені осудження. Іншим знову була надана можливість звернути увагу на “Свідчення”, але вони не вважали їх досить важливими, щоб зробити це. Вони сприймали їх як непотрібні вигадки. Якби ці люди звернули увагу на дароване світло, то уникли би втрат і випробувань, які, на їхню думку, є важкими й суворими».

«Цим людям потрібно шукати причину в собі. Вони надягли на шию ярмо, яке вважають занадто важким. Христос не покладав на них цей тягар. Заради них Бог проявив піклування і любов; але їхні егоїстичні, злі, невіруючі душі не змогли розрізнити Його великодушності й милості. Вони поспішають, покладаючись на власну мудрість, поки, розбиті випробуваннями і збентежені розгубленістю, не потрапляють до пастки сатани.

Лише тоді, коли ви бережете промені світла, дані Богом у мину лому, Він дасть більше світла».

«Я нагадала їм про стародавній Ізраїль. Бог дав йому Свій Закон, але він знехтував ним. Тоді Він дав йому церемонії та обряди, щоб, виконуючи їх, народ міг пам’ятати Бога. Утім, він настільки був схильний забувати Господа і Його права на нього, що було необхідно стрясати його, щоб народ усвідомив свій обов’язок бути слухняним і шанувати свого Творця. Як би Ізраїль був слухняним і

дотримувався Божих Заповідей, то не було б потреби в численних церемоніях і обрядах.

Якби народ, який заявляє, що є Божим особливим скарбом, був слухняний Його вимогам, як наказано Божим Словом, то спеціальні свідчення не були б дані, аби пробудити на род до виконання свого обов'язку, відкрити йому його гріховність і небезпеку зневаги послухом Слову Божому. Їхня совість притупилася, бо світло відкинули, виявили до нього зневагу та презирство. І Бог видалить ці "Свідчення" від людей, позбавить їх сили і зробить покірними.

Мені снилося, що я говорю, і Божа сила зійшла на мене найдивовижнішим чином. Я втратила сили, проте не мала видіння. Я думала, що мій чоловік став перед людьми, і вигукнула: «Це дивовижна сила Бога! Він зробив "Свідчення" потужним засобом досягнення душ і буде діяти через них зі ще більшою силою, ніж раніше. Хто буде на боці Господа?»

Мені снилося, що доволі багато людей відразу ж підвелось й відгукнулося на заклик. Інші сиділи сердиті, деякі висловлювали презирство і глузування, а деякі здавалися абсолютно байдужими. Один з них став поруч зі мною і сказав:

«Бог покликав тебе і, як нікого іншого, навчив, що говорити людям, щоб досягти їхніх сердець. Він зробив твої свідчення такими, щоб у них була допомога для нужденних. Ти не повинна звертати уваги на презирство, глузування, докори й осуд. **Аби бути особливим Божим інструментом, ти не повинна спиратися ні на кого, крім Господа. Подібно до лози, що в'ється, нехай твої вусики обвиваються навколо Нього. Він зробить тебе засобом, за допомогою якого зможе передавати людям Своє світло.** Ти повинна щодня черпати силу у Бога, аби зміцнитися, щоб твоє оточення не могло зробити більш тьманим і затулити світло, якому Він дозволив сяяти над Своїм народом через тебе. Головна мета сатани не допустити, щоб це світло було відкрите Божому народу, що має потребу в ньому серед небезпек цих останніх днів...

Твій успіх у твоїй простоті. Щойно ти відійдеш від цього й почнеш пристосовувати свої свідчення, щоб задовольнити думки інших, ти позбудешся своєї сили.

Майже все в цьому столітті є прикрашеним і несправжнім. Світ наповнений свідченнями, даними для того, щоб подобатися й чарувати в цю хвилину, а також піднести себе. Твої свідчення мають зовсім інший характер. Вони стосуються найдрібніших деталей життя, не дозволяючи слабкій вірі померти й закарбовуючи у свідомості віруючих необхідність бути світлом для цього світу» (Нариси життя. с. 197-202).

Пропозиції для молитви

1. Просіть Бога зберегти вас у простоті щирої віри в Нього.
2. Моліться про отримання світла щодо того, що у вашому житті відволікає вас від спілкування з Богом.
3. Підбадьорте ваших рідних і членів своєї громади, попросіть для них і для себе спасіння і захисту.

Читання для дітей Ренді Фішелл

Перша субота

Пам'ятна перлина: «Бо не чинить нічого Господь Бог, не виявивши таємниці Своєї Своїм рабам пророкам» (Амоса 3:7).

Володя та звірі

«Що там лежить на землі?» Десятирічний Володя нахилився й підняв книгу, яку хтось, мабуть, викинув. На обкладинці було написано «Біблія». Хлопчик ніколи не був у церкві, але чув, що в Біблії розповідається про чудеса, а його цікавило все надприродне. Він приніс знахідку додому. Це була дитяча Біблія з розповідями, без поділу на розділи й вірші.

Наступні кілька днів Володя читав деякі частини Біблії. Однак Бог Святого Письма здавався йому далеким, не тим, із ким 10-річний хлопчик міг би підтримувати стосунки. Володя відклав Біблію і перестав про неї думати.

Одного разу, коли хлопчик стояв у черзі за хлібом, він побачив плакат. «Що б це могло означати?» Ї замислився Володя. На плакаті були зображені страшні звірі, монстри, у деяких із них було по кілька голів! Уважно розглядаючи плакат, прочитав, що це було оголошення про лекції з Біблії. Очевидно, ці монстри були якимось чином пов'язані з пророцтвами з книги пророка Даниїла.

«Мене не цікавить Біблія, але я повинен більше дізнатися про тих монстрів!» Ї промовив

уголос Володя. Крім того, лектор був американцем. Хлопчик вирішив відвідати лекції. Він запам'ятав час і місце першої зустрічі. «Я маю побачити це на власні очі!» Ї подумав він.

Настав день зустрічі. Володя прийшов до зазначеного місця та з нетерпінням очікував лекції - презентації. Лектор виявився привітною й усміхненою людиною, - він відразу сподобався хлопчикові.

Володя прослухав лекцію і дізнався, що зображені звірі представляли важливі події, які відбудуться в майбутньому. Передречення майбутнього називалося «пророцтвом». Крім того, хлопчик почув про Ісуса. Виявилося, що з Ним пов'язані сотні біблійних пророцтв. Лектор розповів про безмежну любов Ісуса Христа, Який помер за людей, зокрема й за Володю! Проте найголовніше – він дізнався, що Спаситель повернеться, щоб забрати людей на Небеса! У багатьох пророцтвах Біблії було сказано про цю майбутню подію. Чомусь раніше, коли Володя гортав сторінки Біблії, він не звернув уваги на це.

Згодом хлопчик знайшов у місті Церкву адвентистів сьомого дня і почав більше дізнаватися про пророцтва й Ісуса. Він прийняв Христа як свого Спасителя та пообіцяв служити Йому всім своїм життям. Іноді це було нелегко, але Володя виконував свою обіцянку.

На зустрічах, присвячених пророцтвам, хлопчик багато дізнався про майбутні події, але в його подальшому житті було те, чого він і передбачити не міг. Згодом Володя став пастором Церкви адвентистів сьомого дня та переїхав до Сполучених Штатів Америки*.

* Історія адаптована з книги Еллен Вівер Бейлі «Володя і дивні звірі», Провідник. 23 квітня 2016 р.

Поміркуйте про це:

- Навіщо Бог посилав пророків?
- Чи можете ви пригадати якесь біблійне пророцтво? Хто повідомляв звістку? Про що вона була?
- Чи хотів би ти бути пророком? Чому так або чому ні?

Зробіть!

Подумайте й запишіть перші слова, які, на вашу думку, почуєте завтра, коли вийдете з дому. Наступного дня перевірте, чи вгадали ви. Якщо так, то чи робить це вас пророком? Чому так або чому ні?

Покажіть своєму другові пророцтво про Кіра з Ісаї 45:1-3. Як він відреагував? Чому, на ваш погляд, була така реакція?

НЕДІЛЯ

Пам'ятна перлина:

«Бо пророцтво ніколи не було з волі людини, але від Бога звіщали мужі, натхнені Святим Духом» (2 Петра 1:21).

Під дулом кулемета!

Діана злякано дивилася на дула трьох кулеметів. «Ми зрешетимо тебе кулями!» ☒ закричав один з партизанів. У цій країні протягом певного часу тривали заворушення. Життя Діани було в небезпеці.

Вона їхала автобусом, повертаючись після відвідування притулку для сиріт. У темряві перед світанком солдати вийшли на ґрунтову дорогу джунглів і зупинили автобус.

- Ви чули, що вони підірвали вежу зв'язку в Сан-Луїсі? ☒ прошепотів один з пасажирів.

- Так, а на сході вони вбили кількох людей! ☒ сказав інший.

Партизани зайшли в автобус.

– Усі на вихід! ☒ наказав один із солдатів. Зовні солдати з кулеметом різким рухом відчи-

нили двері автобуса. Пасажири один за одним- вистрибували на землю через задні двері. Надійшла черга Діани. Дівчина теж стрибнула. Ось тоді солдат і сказав Діані, що їх збираються розстріляти.

Однак у цей момент Діана озирнулася й побачила, що в проході біля дверей автобуса стоїть згорблена літня жінка. Раптом дівчина почула, як внутрішній голос спокійно сказав їй: «Допоможи цій старенькій жінці». Діана відважно повернулася спиною до кулемета і сказала жінці: «Я вам допоможу вийти». Вона допомогла жінці вийти з автобуса, відчуваючи на собі здивовані погляди солдатів.

Дівчина продовжувала допомагати іншим виходити з автобуса: дітям, матері з немовлям та ще одній літній жінці. Закінчивши, вона повернулася й побачила солдатів, що стоять поряд з опущеними кулеметами.

Людям довелося пережити емоційне потрясіння, але всі пасажери залишилися живі. Завдяки тому, що Діана прислухалася до внутрішнього голосу, її поведінка зруйнувала зловісні плани солдатів убити її. Завжди краще дослухатися до вказівок небесного голосу!*

* Історія адаптована з книги Діани Агірре «Партизани, кулемети і Бог». Провідник. 12 вересня 2015 р.

Поміркуйте про це:

- Згадайте випадок, коли вас попросили передати вістку. Це була письмова чи усна вістка? Чи вдалося вам передати її?
- Чи можете ви пригадати випадок, коли хтось сказав вам те, чого ви не хотіли чути? Якою була ваша реакція?
- Чому, на ваш погляд, Бог використовує пророків замість того, щоб повідомляти нам вістки безпосередньо?

Зробіть!

Зберіть кількох друзів і скажіть тихенько на вухо вістку спочатку одному з них. (Вістку не можна повторювати). Зробіть те ж саме з усіма іншими й поспостерігайте, наскільки точною буде вістка, коли дійде до останньої людини. Що сприяє тому, аби вістка пророка була точною?

Попросіть одного з батьків або іншу близьку людину розповісти про те, коли вони почули Євангельську вістку, яка змінила їхнє життя. Чи були вони задоволені, відгукнувшись на цю вістку? Чому так або чому ні?

Понеділок

Пам'ятна перлина:

«За їхніми плодами впізнаєте їх» (Матв. 7:16).

Війна, яка ніколи не почалася

Майк був пророком. Принаймні так вважало багато людей. Одного разу Майк написав таємниче пророцтво:

«Марс і скіпетр з'єднаються. Руйнівна війна в Раку.

Незабаром після цього буде помазаний на царство новий Цар,

Котрий встановить на Землі мир на довгий час». Що ж могло означати це дивне пророцтво?

«Марс» і «скіпетр»? Чим закінчиться руйнівна війна? Чи захворіють всі на рак? Хто був цей «новий Цар»?

Це було не перше пророцтво Майка, повне ім'я якого Мішель де Нострадам. Він був французьким лікарем, що жив з 1503 по 1566 рр. Урешті-решт він став відомий просто як Нострадамус.

Нострадамус написав книгу, яка містить 942 пророчі чотиривірші, які називають «катрени». Багато людей і сьогодні читають цю книгу, яку просто називають «Пророцтва», та вірять їй. Усі «пророцтва» книги Нострадамуса звучать досить дивно, подібно до наведеного вище.

Спробуємо проаналізувати згадане пророцтво. Чи розумієте ви, яку подія воно провіщає? Протягом століть люди висловлювали різні припущення, зокрема, що «Марс» ☿ це планета Марс, а «скіпетр» – планета Юпітер. Дослідники вважали, що ці дві планети «з'єднаються» або «вишикуються» в космосі 21 червня 2002 року. Саме тоді й почнеться жахлива війна!

Однак цього не сталося. Насправді багато експертів переконані: пророцтва Нострадамуса можуть означати все, що припускають люди!

Важливо пам'ятати, що передвіщення майбутнього не завжди є основною справою пророка.

Пророки також можуть писати, проповідувати або повідомляти Божу вістку іншим способом.

А як дізнатися, чи справді той чи інший пророк – Божий вісник? Ось чотири способи, які допоможуть визначити, чи викладена пророком інформація є вісткою з Неба.

БІБЛІЯ. Пророк Ісаї закликав: «До Закону й свідoctва! Як вони не так кажуть, як це, то немає для них зорі ранньої!» (Ісаї 8:20). Іншими словами, пророцтво має відповідати тому, що на цю тему написано в Біблії.

УЧИНКИ. «За їхніми плодами впізнаєте їх» (Матв. 7:16). Як живе людина, яка називає себе пророком? Чи обманює вона? Чи лихословить?

У житті справжнього пророка будуть виявлятися плоди Духа, про які йдеться в Посланні до Галатів 5:22, 23, ☐ любов, лагідність, стриманість. Пророк повинен відображати характер Ісуса.

РЕЗУЛЬТАТИ. «Пророк, що пророкує про мир, коли справдиться слово пророче, ☐ буде пізнаний цей пророк, що його справді послав Господь» (Єрем. 28:9). Іншими словами, визнання пророка залежало від того, чи здійснювалося в майбутньому його пророцтво.

ІСУС ☐ БОЖИЙ СИН. «Пізнавайте Божого Духа тим, що кожний дух, який визнає, що Ісус Христос прийшов у тілі, є від Бога» (1 Івана 4:2). Що говорить пророк про Ісуса Христа? Якщо він заявляє: «Так, Ісус був хорошим Учителем, але Він не був Божим Сином», уникайте його!

Чи знаєте ви?

У Сполучених Штатах Америки людина на ім'я Гарольд Кемпінг заявив, що знає дату Другого приходу Ісуса. У нього було багато послідовників, навіть після того, як його пророцтва не справдилися: Ісус не повернувся ані 6 вересня 1994 року, ані 21 травня 2011 року, ані 21 жовтня 2011 року.

У Біблії згадується кілька лжепророків, зокрема Ананія. Ви можете прочитати про нього в Єремії 28:15-17.

Поміркуйте про це:

- Навіщо людині, яка не є істинним пророком, заявляти, що вона – Божий вісник?
- Як ви вважаєте, чи може за фальшивими пророцтвами стояти сатана? Чому так або чому ні?
- Як би ви відреагували, якби хтось прийшов і сказав вам, що є посланим Богом пророком?

Вівторок

Пам'ятна перлина:

«Постарайся представити себе гідним перед Богом, бездоганним працівником, що наставляє на принципи істини» (2 Тим. 2:15).

Розшифровка коду

Був липень 1799 року. Чоловік, на ім'я П'єр-Франсуа Бушар, допомагав перебудовувати стародавній єгипетський форт неподалік міста Розетта. Раптом він помітив якийсь предмет, що стирчав з-під землі. «Який незвичний камінь!» ☞ імовірно, подумав П'єр. Як виявилось, це була велика чорна кам'яна плита з написом.

Пізніше люди почали вивчати цю кам'яну плиту, яка важила близько тонни. На ній містилися частини послань, написаних трьома різними мовами: грецькою; єгипетською, під назвою демотична (представляє собою скорочений скоропис епохи пізнього Єгипту); а також єгипетськими ієрогліфами (тобто символами і картинками).

Експертів переповнювали радісні почуття! Вони розуміли, що трьома різними мовами може бути викладена одна і та сама історія! До того моменту нікому не вдалося знайти ключ до розуміння давніх єгипетських слів-картинок. Однак тепер, використовуючи перші дві мови як «код», учені нарешті зможуть зрозуміти зміст третьої ☞ ієрогліфічного письма!

Знадобилося багато часу, щоб розшифрувати всі написи на Розеттському камені, але воно того варте. Завдяки цій знахідці нарешті був розшифрований стародавній «код» єгипетського ієрогліфічного письма!

Подібно до того як людям потрібен був Розеттський камінь, щоб зрозуміти ієрогліфічне письмо, нам потрібна достовірна інформація, аби правильно зрозуміти пророцтво. Без такої інформації ми неправильно будемо тлумачити Слово - істини (Біблію)! Багато людей відступає від Біблії, намагаючись розгадати пророцтво, і врешті-решт висловлює досить дивні тлумачення.

Ось кілька порад, які допоможуть вам при читанні пророцтв:

Завжди моліться про те, щоб Святий Дух допоміг вам зрозуміти пророчу вістку. Прийміть будь-яку доступну допомогу з Небес.

Вивчайте Біблію. Навіть якщо те чи інше пророцтво здається важким для розуміння, вам допоможе знання основної вістки Біблії про Бога: Він любить тебе й хоче одного разу забрати на Небо. Біблія ☞ це основа, яка допоможе вам зрозуміти де далі більше в міру духовного зростання!

Прочитайте дитячу Біблію. Можливо, ви краще зрозумієте біблійний текст.

Зверніться по допомогу до людей, яким довіряєте. Пророцтва можуть збентежити! Якщо ви не розумієте пророчої вістки або почули два різних тлумачення, зверніться по допомогу до того, хто любить Ісуса й серйозно досліджує Біблію.

Не думайте, що зараз ви повинні дізнатися про все. Щодня просіть Бога показати, що вам потрібно знати про Нього. Коли настане відповідний час, Він дасть вам розуміння ʘ одне пророцтво за раз.

Чи знаєте ви?

Слова на Розеттському камені можуть видатися нудними. Це копія указу про святкування дня, коли Птолемей V Епіфан став царем Єгипту.

Про Єгипет згадано в багатьох пророцтвах Біблії, зокрема одне міститься в книзі Осії 11:1: «Як Ізраїль був хлопцем, Я його покохав, і з Єгипту покликав Я сина Свого».

Куди Йосип і Марія з Немовлям Ісусом утекли від Ірода? ʘ До Єгипту! Звідти невелика сім'я повернулася до Назарета, коли Ісус був «покликаний» (повернутий) з Єгипту.

Поміркуйте про це:

- Ви коли-небудь робили якесь відкриття? Це якось допомогло вам? Якщо так, то як саме?
- Що ви відчуваєте, коли не можете чогось зрозуміти? Які ваші подальші дії?
- Чи можете ви пригадати біблійне пророцтво, яке легко зрозуміти? Що воно означає для вас?

Середа

Пам'ятна перлина:

«А ви ʘ рід вибраний, царське священство, святий народ, придбаний, аби звіщали чесноти Того, Хто вас покликав із темряви до дивного Його світла» (1 Петра 2:9).

Сміливість Крістал

Крістал * ʘ дуже розумна дівчинка. Про це свідчили і її оцінки в школі. Вона була найкращою ученицею в класі.

Одного разу Крістал почула від свого вчителя містера Кемпбелла різкі слова:

– Проблема в тому, що ти вже звикла отримувати хороші оцінки! Я збираюся зробити все можливе, щоб вирішити цю «проблему».

Засмучена дівчинка намагалася зрозуміти, чому містер Кемпбелл виявляв до неї таку ворожість. Крістал була християнкою, і вона замислилася, чи не через це містер Кемпбелл так ставився до неї.

Тиждень минав за тижнем, а містер Кемпбелл продовжував ускладнювати життя Крістал. Одного разу в класі розмова зайшла про те, як зародилося життя на Землі. Більшість її однокласників вірила в еволюцію. Один з них сказав, що вірить у Творіння, але шість згаданих у Біблії днів, за його словами, ʘ це мільйони років. Нарешті заговорила Крістал:

☒ Я вірю в те, що написано про Творіння в Біблії, ☒ сказала вона. ☒ Там написано: «За шість днів створив Бог небо і землю, море і все, що в них».

☒ Стривай! ☒ грубо перебив її містер Кемпбелл. ☒ Ти хочеш сказати, що справді віриш у цю нісенітницю?

☒ Так, ☒ відповіла Крістал. ☒ Якщо Бог такий, яким Він Себе відкриває, чому б Він не зміг створити світ за шість днів? Навіщо Йому знадобилися б мільйони років? Те, що ми не можемо зрозуміти таку силу, не означає, що її не існує.

☒ Які нісенітници! ☒ вигукнув містер Кемпбелл із презирливою посмішкою. ☒ А що тоді сталося з динозаврами?

Коли Крістал розповіла про потоп, який відбувся за часів Ноя, містер Кемпбелл закинув голову й засміявся:

☒ Ти справді в це віриш? Наскільки ж велика твоя глупота!

Тієї миті здавалося, що в містера Кемпбелла вселився сатана. Він кинувся в шкільний коридор. Побачивши кілька вчителів і групу учнів, він закричав: «Ви повинні прийти й послухати, у що вірить Крістал!»

Незабаром кімната була наповнена вчителями й учнями, які сміялися над дівчинкою.

Незважаючи на всі неприємності, які продовжував завдавати містер Кемпбелл, оцінки Крістал залишалися високими. Це означало, що вона виступить із промовою в останні шкільні вихідні.

Одного разу директор відкликав її вбік і сказав: «Крістал, я знаю, що ти християнка. Однак ти не можеш включити у свою промову молитву. Це протизаконно».

Проте Крістал знала, що це не так. «Містере Шеффілд, у законі записано, що я можу молитися доти, доки шкільне керівництво не зробить мені зауваження, щодо змісту молитви». Директор зрозумів, що зазнав поразки.

Коли настав день виступу, Крістал вийшла на сцену, схилила голову й почала молитися. Сказавши «Амінь», вона виголосила блискучу промову.

Пізніше дівчинку привітали її сім'я, друзі, однокласники та інші. Вона була дуже вдячна, що Бог, Котрий створив її, допоміг їй залишитися вірною своїм переконанням.

* Імена змінені.

Ця історія адаптована з книги Річарда Г. Едісона «Крістал: тверде переконання», Провідник. 11 березня 2006 р.

Поміркуйте про це:

- Ви коли-небудь раніше чули про Еллен Уайт? Яке ваше ставлення до почутого?
- Якщо вам відомо про праці Еллен Уайт, як ви їх сприймаєте? Будьте чесні й обговоріть вашу відповідь на сімейному богослужінні або на уроці Суботньої школи.
- У яких ситуаціях у вашому житті й у світі необхідна небесна мудрість? Де ви можете дізнатися, чи писала Еллен Уайт щось про такі ситуації?

Зробіть!

Прогуляйтеся на природі (у парку, лісі та ін.). Перерахуйте з побаченого те, що ставить під сумнів теорію еволюції.

Протягом кількох наступних тижнів запишіть проблеми, які виникають у вашому житті. Самостійно, з другом або з дорослим поміркуйте, чи можна знайти допомогу для розв'язання цих проблем у працях Еллен Уайт. Вам може допомогти вчитель Суботньої школи або пастор. Якщо ви маєте доступ до Інтернету, можете скористатися його допомогою.

Прочитайте книгу або подивіться відео про динозаврів. Чи збігається прочитане вами з тим, що повідомляють Еллен Уайт і Біблія?

Четвер

Пам'ятна перлина:

«І пророкуватимуть ваші сини й ваші дочки, а вашим старим будуть снитися сни» (Йоїла 3:1).

Сон сержанта поліції

Офіцери поліції в Південному Окленді, Нова Зеландія, були стурбовані високим рівнем злочинності.

«Що можна зробити, аби якимось змінити ситуацію?» — запитували вони один одного.

«А якщо тим, хто вперше припустився злочину, давати почитати літературу, яка допомогла б їм у майбутньому робити правильний вибір?» — запитав старший сержант.

При подальшому обговоренні в офіцерів виникла ідея випускати журнал про злочинців, котрі віддали своє життя Христу. Вони навіть придумали назву журналу — «Злочин і Христос». Усі загорілися бажанням створити новий журнал, але в їхньому відділенні поліції не було достатньо коштів для його фінансування.

Одного разу вночі старшому сержанту поліції приснився дивний сон. Уві сні він бачив вагітну жінку, якій надійшов час народжувати дитину. Над жінкою було написано «Адвентистка сьомого дня».

Сержант прокинувся. «Я повинен записати побачене уві сні», — сказав він сам собі. Записавши сон, він знову заснув.

Наступного ранку в поліцейській дільниці сержант розповів колегам, що, на його думку, означав сон.

«Вважаю, що Церква адвентистів сьомого дня стане біля витоків журналу», — сказав він.

«Я — адвентист сьомого дня, — схвилювано сказав один з офіцерів, — і знаю місцеву адвентистську церкву, яка зможе допомогти!»

Незабаром сержант познайомився з пастором Харлоу, котрий звершував служіння в розташованій поблизу церкви адвентистів сьомого дня.

«Ми хотіли б допомогти реалізувати ваш проект», ☐ сказав пастор. Однак він пояснив: хоч церква готова допомогти з написанням статей або надати іншу допомогу, вона не може фінансувати проект.

Наступного дня до поліцейської дільниці прийшла жінка, бажаючи поговорити зі старшим сержантом. У розмові з ним вона сказала: «Бог послав мене сюди, але я не знаю, з якою метою. Розкажіть мені про свою діяльність у цьому районі».

Після того як сержант розповів їй про плани випускати журнал, жінка сказала:

«Тепер я знаю, навіщо Бог послав мене сюди поговорити з вами. Ми б хотіли пожертвувати гроші. Я підумую й поговорю з деякими людьми. Потім повернуся до вас».

Через кілька днів жінка повернулася до поліцейської дільниці.

«Я готова пожертвувати на ваш проект 10 000 новозеландських доларів», ☐ усміхаючись, сказала вона. Цього було достатньо, щоб надрукувати перший номер журналу!

«У мене також є гроші на наступний номер журналу», ☐ додала жінка.

У першому номері журналу «Злочин і Христос» була надрукована історія Амоса, засновника величезної банди під назвою «Мисливці за головами», а також розповідь жінки, колишньої злочинниці, яка стала християнкою. Прочитавши в журналі ці історії, які торкнулися їхнього серця, багато хто прийняв хрещення.

Коли Бог посилає комусь сон, Він також допомагає зробити його реальністю!

Історія адаптована зі статті Ендрю Мак-Чесні «Сон поліцейського» am.adventistmission.org.

Чи знаєте ви?

У Біблії сказано про те, що сни іноді можуть мати значення в пророцтві (див. Пам'ятну перлину).

Оскільки діяльність пророка ☐ не тільки провіщення майбутнього, а й навчання, проповідання,- одного разу Бог може вибрати тебе як пророка ☐ навіть якщо ти не можеш провіщати майбутнє!

Поміркуйте про це:

- За допомогою чого можна дізнатися, чи є сон людини (або інша особлива вістка) справді від Бога? (Прочитай самостійно: Екл. 5:2, 6; Єрем. 23:25-28; Йова 33:14-18).
- Оскільки дар пророцтва може включати в себе навчання і проповідання, чи є всі вчителі та проповідники пророками? Чому так або чому ні?
- Багато християн вірять, що «похмурий день» 1780 року був пророчим знаком. (Насправді Джордж Вашингтон писав про це). Сьогодні деякі вчені говорять, що причиною «похмурого дня» став дим від пожежі в канадських лісах. Чи змінює це щось? Чому так або чому ні?

П'ятниця

Пам'ятна перлина:

«Це ті, що... йдуть слідом за Агнцем, куди б Він не йшов» (Об'явл. 14:4).

Сон про зелену мотузку

Еллен була засмучена. 15-річна дівчинка любила Ісуса, але не відчувала, що зможе колись стати досить хорошою, щоб догодити Йому. Пізніше Еллен написала про свої відчуття: «Мені здавалося, що моя доля вирішена, що Дух Господній залишив мене й ніколи не повернеться»*. Та одного разу вночі Еллен приснився сон, який допоміг їй побачити все в іншому світлі.

Уві сні дівчинка бачила себе дуже сумною. «Якби тільки я могла побачити Ісуса, Він би мені допоміг відчути себе краще!» — думала вона. І тієї ж миті уві сні з'явився ангел. «Ти хочеш побачити Ісуса?» — запитав ангел дівчинку. — Він тут, і ти зможеш побачити Його, якщо захочеш. Візьми всі свої речі і йди за мною».

Звичайно ж, вона хотіла побачити Ісуса! Уві сні Еллен зібрала всі свої речі й пішла за ангелом. «Продовжуй дивитися вгору, — сказав ангел, — інакше в тебе може запаморочитися голова, і ти впадеш».

Що за сон снився Еллен! Її серце наповнювалося радістю, коли вона йшла за ангелом вгору крутими сходами. Нарешті Еллен підійшла до дверей. «Залиш свої речі тут», — сказав ангел дівчинці уві сні. Із цими словами він відчинив двері ... і там стояв Ісус!

Еллен ледь могла повірити в це! Несподівано вона впала до ніг Спасителя. Ісус підійшов до Еллен і, м'яко усміхаючись, поклав Свою руку на голову дівчинки. «Не бійся», — сказав Він Еллен.

Дівчинка була настільки переповнена радістю, що не могла говорити. Уві сні вона, здавалося, вже знала, що знайде безпеку й мир Небес! Ісус усе ще дивився на неї, і серце Еллен переповнювалося радістю. Зараз дівчинка зрозуміла, що, тільки довіряючи Ісусу, вона зможе одного разу жити на Небесах.

Незабаром уві сні ангел гід відчинив двері. Еллен разом з ангелом залишили те місце, де був Ісус, але сталося щось дивне.

Ангел передав Еллен зелену мотузку. «Поклади її поруч зі своїм серцем, — сказав він. — Коли захочеш побачити Ісуса, візьми її і розкручуй протягом усього шляху. Роби це частіше, щоб на мотузці не утворилися вузли». Для Еллен зелена мотузка символізувала віру й довіру Ісусу.

Уві сні Еллен помістила мотузку поруч із серцем і радісно стала спускатися вузькими сходами. На шляху вона прославляла Бога й радісно розповідала всім, кого зустрічала, де вони можуть знайти Ісуса.

Коли дівчинка прокинулася, світ здавався їй світлішим, її серце наповнював спокій, якого раніше не було. І все це завдяки Ісусу!

* Еллен Г. Уайт. Ранні твори. С. 79–81.

Поміркуйте про це:

- Яка головна ідея «сну про зелену мотузку»?

- Чи вплинула Еллен Уайт на ваше життя? Якщо так, то як?
- Чому, на вашу думку, деякі не звертають уваги на вістки Еллен Уайт?

Зробіть!

Використовуючи шнурок, нитку або щось інше, зробіть власну «зелену мотузку». Зберігайте її, щоб вона нагадувала вам про те, що ви можете довіряти Ісусу в будь-який час! Ви можете прикріпити до мотузки улюблену біблійну обітницю.

Відріжте шматочок картону завдовжки 18 см і завширшки 13 см. Виріжте «двері», які можуть відчинятися, залишивши 2 см на «дверню коробку» (див. Ілюстрацію). Знайдіть зображення Ісуса, виріжте і приклейте його до задньої частини дверної коробки. Якщо хочете, можете вирізати у дверях отвір, щоб було видно обличчя Ісуса. Тепер щоразу, коли ви відчините двері, вас чекатиме Ісус!

Друга субота

Пам'ятна перлина:

«Бо свідчення Ісуса — це дух пророцтва» (Об'явл. 19:10).

Неймовірне видіння

У неділю вдень у Ловеттс Грув, Огайо, Джеймс Уайт сказав проповідь на похороні. Еллен, його дружина, стала перед невеликим будинком сільської школи, де відбувався похорон. Вона хотіла від себе висловити слова підбадьорення. Однак Бог запланував щось особливе на ту мить.

Раптом Еллен було дане видіння. Таке відбувалося з нею й раніше. У цьому видінні Бог показав Еллен сцени з невидимої боротьби між Ісусом і сатаною. Вона побачила, як колись сатана був «сином зірниці», ангелом на Небесах, який згрішив і був вигнаний на Землю. Перед Еллен проходили різні сцени. Вона бачила смерть Ісуса на Голгофі й те, як істинний Божий день спокою, субота, буде замінений недільним днем. Дівчині також було показано, як сатана намагається обманути людей і змушує їх думати, що мертві потрапляють прямо на Небеса і що люди можуть спілкуватися з померлими!

Через дві години видіння Еллен закінчилося, але Бог звелів їй записати це видіння, що стало відомим як видіння «великої боротьби». Бог також сказав Еллен, що сатана спробує перешкоджати їй розповідати побачене у видіннях. Ідучи з будинку сільської школи, деякі говорили: «Сьогодні ми бачили щось дивне!»

Незабаром Джеймс і Еллен Уайт вирушили з Огайо до округу Джексон, Мічиган, відвідати своїх друзів Пальмер. Після їхнього приїзду до друзів з Еллен щось сталося. Пізніше вона описала це так: «Дивне відчуття холоду наповнило моє серце... Я спробувала поворушити лівою рукою й ногою, але вони були нерухомі»¹.

Сатана намагався заважати Еллен записати видіння! Та завдяки молитві стан Еллен поступово нормалізувався. Пізніше вона писала: «У видінні мені було показано, що у раптовій атаці в Джексоні сатана мав намір забрати моє життя, щоб не дати мені написати те, що я мала намір зробити; але для мого спасіння були послані Божі ангели...

Господь почув і відповів на щирі молитви Своїх дітей, і сила сатани була зруйнована». Згодом Еллен змогла записати все видіння. Ви можете прочитати його в книзі «Велика боротьба».

Сьогодні завдяки дару пророцтва, яким Бог наділив Еллен Уайт, Божий народ останнього часу знає про те, як підготуватися до Другого приходу Христа. Це особливий дар Церкви адвентистів сьомого дня. Проте видіння, дані Богом Еллен Уайт, не належать лише одній групі людей. Вони призначені для того, щоб розповісти про них усьому світу! Яка дивовижна перевага брати участь у зміні життя людей не тільки в цьому житті, а й у вічності!

¹ Еллен Г. Уайт. Нариси із життя Еллен Г. Уайт (Mountain View, Calif.: Pacific Press Pub. Assn. 1915). С. 162.

2 Там само. С. 163.

3 Еллен Г. Уайт. Духовні дари (Battle Creek, Mich.: James White, 1860). Т. 2. С. 272.

Поміркуйте про це:

- Що б ви відповіли людині, яка стверджує, що праці Еллен Уайт втратили своє значення?
- Що, на вашу думку, було важливим у житті Еллен Уайт? Чому?

Зробіть!

Купіть або попросіть когось подарувати вам книгу «Дорога до Ісуса», яка є адаптованою для дітей версією книги Еллен Уайт «Дорога до Христа». Щовечора перед сном читайте по кілька абзаців. Це допоможе вам сильніше полюбити Ісуса.

Знайдіть декілька особливо значущих цитат у книзі «Дорога до Ісуса» або в якійсь іншій книзі Еллен Уайт. Випишіть їх або надрукуйте на комп'ютері. Виріжте з картону маленькі картки та приклейте на них цитати. Прикрасьте картки. Ви можете «заламінувати» їх, помістивши на обидва краї прозору ізоляційну стрічку й підрізавши краї. Зберігайте картки в спеціальному місці (спробуйте зробити для них маленьку картонну коробочку). Час від часу насолоджуйтеся читанням цих натхненних цитат. Можете вивчити напам'ять- кілька думок Божої вісниць.

Ведіть письмовий журнал особливо важливих висловів Еллен Уайт. Можете намалювати ілюстрації до них.